

Metoda biografica

Acest **curs** prezinta **Metoda biografica**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **4 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: docx.

Extras

Metoda biografică este utilizată din plin în disciplinele socioumane și de aceea dorim să facem o prezentare a ei inclusiv din perspectiva etnobiografiei.

I. Etnobiografia

Cuvântul desemnează folosirea de către etnolog a metodei biografice, dar și prezentarea finală a cercetării întreprinse. Mai detaliat, etnobiografia „constituie, plecând de la informator, o metodă de maieutică socială (ajungere la adevăr pe calea discuțiilor, a dialogului) care-i permite subiectului să se regăsească pe sine însuși și care-i dă posibilitatea să fie martor al grupului său, al societății și culturii sale”. Să mai subliniem că etnobiografia este cea mai recentă formă a abordării biografice în științele umane și mai ales a culegerii de povestiri ale vieții, metodă dezvoltată de sociologii calitativiști ai Școlii de la Chicago (A.Mucchielli (coord.), Dicționar al metodelor calitative, 2002, p.122). Rezultă că biografia constituie una din sursele pe care etnologii le întrebunțează cu predilecție, dar poate contribui, de asemenea, la cunoașterea sociologică, biografiile aparținând tradiției sociologice, dovadă stând lucrarea lui Thomas și Florian Znaniecki despre Țăranul polonez în Europa și America (R.Boudon (coord.), Dicționar de sociologie, 1996, p.31).

Forme ale etnobiografiei

1.Etnobiografia singulară - este cea care se leagă de o singură autobiografie. Scopul său este de a include biografia în contextul de care aparține, și se cristalizează în trei etape:

- interviul sau „ascultarea activă”;

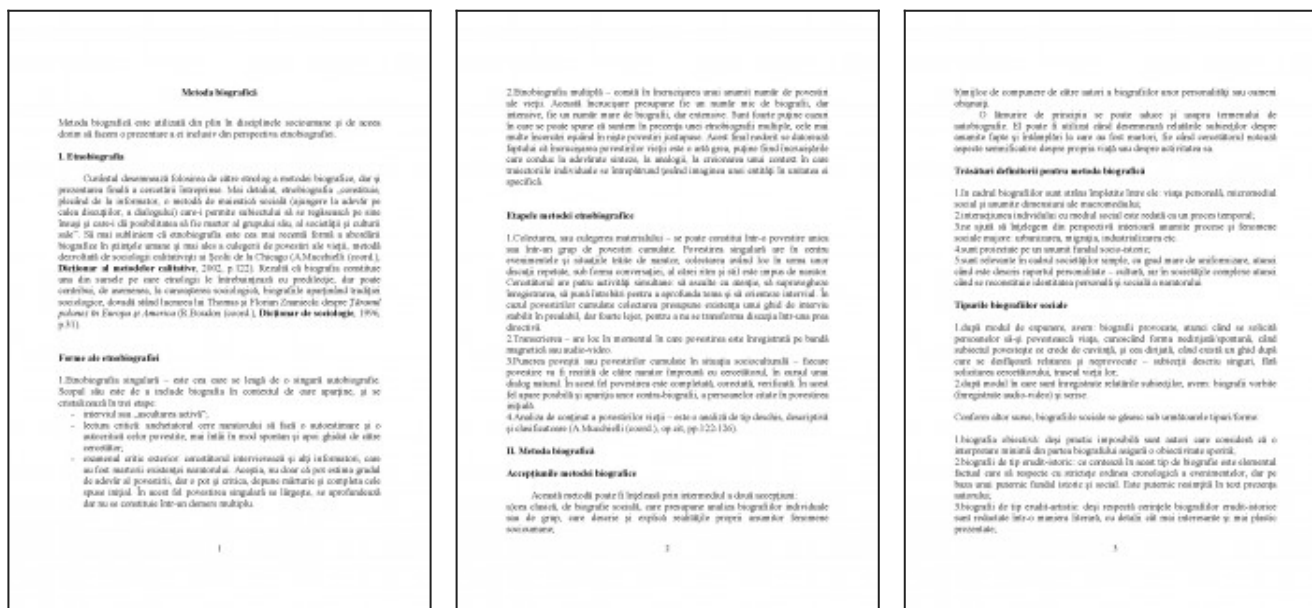
- lectura critică: anchetatorul cere naratorului să facă o autoestimare și o autocritică celor povestite, mai întâi în mod spontan și apoi ghidat de către cercetător;

- examenul critic exterior: cercetătorul intervievează și alți informatori, care au fost martorii existenței naratorului. Aceștia, nu doar că pot estima gradul de adevăr al povestirii, dar o pot și critica, depune mărturie și completa cele spuse inițial. În acest fel povestirea singulară se lărgeste, se aprofundează dar nu se constituie într-un demers multiplu.

2.Etnobiografia multiplă - constă în încrucișarea unui anumit număr de povestiri ale vieții. Această încrucișare presupune fie un număr mic de biografii, dar intensive, fie un număr mare de biografii, dar extensive. Sunt foarte puține cazuri în care se poate spune că suntem în prezența unei etnobiografii multiple, cele mai multe încercări eșuând în niște povestiri juxtapuse. Acest final nedorit se datorează faptului că încrucișarea povestirilor vieții este o artă grea, puține fiind încrucișările care conduc la adevărate sinteze, la analogii, la creionarea unui context în care traiectoriile individuale se întrepătrund țesând imaginea unei entități în unitatea ei specifică.

.....
.....
.....

Imagini din documentul complet:

Mai multe detalii se gasesc in [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](http://Biblioteca.RegieLive.ro)